

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19816/2023
30.08.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Субић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Марко Срећковић из ..., против тужених Јавно стамбено предузеће „Крагујевац“ и Града Крагујевца, које заступа Градско јавно правнобранилаштво Града Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 3299/21 од 15.09.2022. године, у седници одржаној 30.08.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 3299/21 од 15.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 3299/21 од 15.09.2022. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 14697/20 од 23.02.2021. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезани тужени да тужиоцу солидарно исплате на име накнаде штете по основу незаконите наплате накнаде за вођење матичне евиденције износ од 1.764,00 динара са законском затезном каматом појединачно на сваки износ и то, износе од по 49,00 динара за период јул 2017. године – јун 2020. године, са законском затезном каматом на сваки појединачни износ почев од доспелости до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке отказано је рочиште заказано за 17.05.2021. године.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж 3299/21 од 15.09.2022. године, преиначено је решење о трошковима садржано у ставу другом изреке првостепене

пресуде на основу признања тако што је обавезан тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара.

Против правноснажног другостепеног решења тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, предлагајући да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. ЗПП.

Тужени су одговорили на ревизију тужиоца.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11,...18/20), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Ревизија је изузетно дозвољена, сагласно одредби члана 404. став 1. ЗПП, због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се разморе правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Наиме, ревизијом се побија одлука која не чини главни захтев, јер је њоме одлучено о трошковима поступка, чији се обрачун врши у свакој парници појединачно, применом одредби Закона о парничном поступку, Адвокатске тарифе и Таксене тарифе, према успеху у спору, узимајући у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. Будући да се оспорава споредна одлука о процесном питању конкретног спора, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке применом члана 404. став 2. ЗПП.

Ревизија није дозвољена ни у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП.

Одредбом члана 28. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу странака, које не представља главно потраживање, то ревизија није дозвољена, па је Врховни суд применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић